

DÉLVIDÉKI LAPOK

TÁRSADALMI HETI LAP ÉS KRASSÓ-SZÖRÉNYMEGYE JEGYZŐI EGYLETÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Lugos, Bonnaz-utca 10. szám.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Felölös szerkesztő: Pálfi Zoltán.
Társ-szerkesztő: Georgevits Jenő.
Megjelenik: SZERDÁN és SZOMBATON.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre 7 frt — kr. Negyed évre 1 frt 80 kr.
Fél évre 3 frt 50 kr. Egyes szám ára 8 kr

Deczember 31-én új előfizetés nyílt a „Délvidéki Lapok“-ra. Kérjük azokat a tisztelt olvasóinkat, akiknek az előfizetése e napon lejárt, méltóztassanak a megújításról idejekorán gondoskodni, hogy a lapot továbbra akadálytalanul szétküldhessük.

A nyomorultak.

Egy szegény asszony állít be a szolgabírói hivatalba és elpanaszolja, hogy néhány hónappal ezelőtt egy cselédleány átadta neki ápolás végett törvénytelen gyermekét. Az anya két hónapig fizette az eltartási díjat, aztán eltűnt, nem tudni hova és a gyermek nála maradt. Ő pedig oly szegény, hogy a mindennapi kenyeret sincsen, a gyermeket tehát nem bírja eltartani, gondoskodják hát róla a hatóság, mert nála csak az éhenhalásnak van kitéve. A szolgabírói hivatal jegyzőkönyvet vesz fel és elhatározza, hogy az anya illetőségi járásához átír, hogy ez viszont utasítsa az illetékes községet, mikép a gyermek eltartásáról gondoskodják, addig azonban, míg ez eldöntve nem lesz, csak tartsa a szegény asszony tovább a gyer-

mekeket, majd megfizeti a tartási költségeket az anya szülőközsége. Az asszony hiába szabadkozott, hogy hiszen neki sincs mit ennie, elment. Nehány hét múlva ismét beállít és sirva panaszkodik, hogy együtt éheznek a gyermekkel, meghal nála éhen, ha el nem viszik a nyomorult porontyot tőle. A szolgabírói hivatal most sem tett mást mint meghagyta az éhező asszonynak, hogy csak tartsa tovább, mert még nem érkezett semmi a gyermek érdekében. Az asszony, kinek az éhség kiritt a szeméből, elvászorgott és a mikor el volt döntve, hogy kinek kell tulajdonképpen a gyermeket eltartani, annak már nem kellett eltartás, mert kint volt a — temetőben.

Egy szerencsétlen leány nem tudván ellentállani szive sugallatának, elhagyta a szülői házat és szive választottjához költözött. Egy leány-gyermek lett a tiltott viszonyban a gyümölcse. A lelketlen férfi nemsokára ráunt és elkergette magától, hogy egy más törvényes asszonyt vigyen a házába. A szerencsétlen anya ölébe szoritotta kisdédét és elment, maga sem tudta

hova, csak ment faluról falura, határról határra, a szülői házhoz vissza menni nem engedte a szégyene, tán be sem fogadták volna ott. Már alig vánszorgott az éhségtől, gyermekét sem táplálhatta, az éhenhalás már-már környékezi a kis nyomorultat, végre fáradtan egy kuthoz ér, benéz a mélységbe, a hideg sir, mintha hívna a kisdédet . . . ott lent a mélyben már nem kell éheznie . . . ott nyugodtan pihen, nem kell lassan éhen halnia . . . egy gondolat és a jövő pillanatban — a nyomorult poronty megszabadulva kinjaitól lent nyugszik a kut fenekén. A gyermeket néhány nap múlva kihúzták, az anyát elfogták, nem tagadta bűnét, mást nem tehetett — mondá — megérdemli a büntetést. Elitelték. A bűn meg lett torolva. A társadalom nyugodt lehet.

Lugoson is nemrég húztak ki a kutból egy gyermekhullát, valamely cseléd megszabadult örökös nyügétől, talán szintén éhezett s az anya nem bírta eltartani. Eléri őt is az igazságszolgáltatás. A társadalom napirendre térhet fölötte.

TÁRCSA.

Árny-képek.

— Irta: Vajday Szabó István. —

A tollam végire szokik egy sugara a napnak.

Vibráló táncza között egy szőke leányfej bukkan elő, mosolygó ajakkal, édes pillantással. Rám szögzi két nagy szemét, izzó tekintete szinte égési arcomat. Elbűvöl, elkábit, megremegtet fénye . . .

Valamint egy tulvilági édes tünemény, mint az ezeregyéj mistikus tündére, vagy hős habok csábító szirénje mosolyog felém. Ott van ajakán az ígézet, a csáb, a varázs . . .

Lelkem bele mélyed szép szeme világába, hasonlatost kutatva a föld szépei között s ime föltáru előttem az óriás chaos, hol egymást kergetve fodros hullámként, a szép és rut egy végtelen vonalba folyik egybe. Kersem benne a

fenséges képet, kersem a mását . . . Agyam elborul . . .

És a mint összefolyik előttem a végtelen, az a szőke leányfej jósgos tekintete keresztül tör rajta; lelkekre megmagyarázhatlan érzés száll s összhangot keres szívem és a tünemény között.

Ugy érzem, hogy belsőm forró érzését az a csábos szőke leány lobbantá lángra, hogy a lelkeimnek hurjain átrezgő csendes álmot az ő d lejes szempárja hipnotizálta s a bágyadt erőt az ő tekintete sugározta idegeimbe.

Kitárom karjaim, hogy keblemre öleljem ezt a másik életet. De a mint dölelni akarom, a szellő szárnya összecsapodik, a napsugar megkaczag és megremeg a levegő.

Fejem szédül, a szememre homály nehezedik. A rut szatir vigyorgó pofával simogatja a dus arany kévét, szerelmes suttogása átjárja a szívet, mely sajogva vergődik. Most karjaiba zárja . . . megcsókolja . . .

Felébredtem. Hideg veríték gyön-

győzik homlokomon. Szinte megrázkodik minden tagom a szörnyű vízió után. Kifáradt lelkem felocsudik, bár láz sorvasztja égő agyamat.

Nem akarom hinni, a mit láttam.

Ez volna tehát a vég? Az a fenséges édeni lét?! . . .

A fény és sötétség, a boldogság és a pokol csak oly közel állanak ott is, mint a földön?

Az eszmény akkor semmisül porrá, mikor legnagyobb? S a törpe lélek óriásokat zuz össze? . . .

Akkor hát miért szenved az ember e földi életen keresztül? Avagy talán meg akarja menteni a — lelkét!?

*

Egyedül bolyongtam az erdőben.

Mél a csend. Sehol egy fűszál nem mocczant, levél sem zizegett.

Csak a mélyiben bugott egy bánatos gerle, szívet tépő, panaszos hangon.

Szegény madár! — párját siratta.

Egyetlen egy ember volt kívülem a reugetegben.

Egyszerű
Finom
Legfinomabb

butorokat és elegáns vesz ön

jobban és olcsóbban mint bárhol

Recht Ig. és tsánál
alapították 1859. évben
Temesvárott, Losonczy-tér 7. szám.

A nagy város egy elhagyott utcájában az éj sűrű néma sötétében egy alak surran végig, egy nyöszörgő tárgyat szoritván kebléhez. A folyó partján megáll, kitarja a nyöszörgő tárgyat, törvénytelen gyermekét. Zokogva csókjával halmozza el, kezeit tördeli, mély tikkadt sóhajok törnek ki kebléből. A susogó hullámok mily édesen, mily csábitóan hívogatják a kisdedet . . . Jobb lesz neked itt alant . . . itt már nem fáj semmi . . . nyomor, éhség itt nem létezik, csak nyugalom, örök édes nyugalom . . . jer! . . . Még egyszer keblére szoritja a nyomorult kisdedet és — az örök nyugalmat nyújtó hullámok megnyitják keblüket és örök álomba ringatják a kisdedet. Az anya reggel maga jelentkezik a bíróságnál. »Megöltém a gyermekemet, nyomorgott, éhezett velem együtt, nem nézhettem tovább kinjait, ott pihen most csendesen a hullámsírban. Itéljete fölöttem!«

A bíróság előveszi a paragrafusokat, a rideg, lelketlen betűket és elítéli. A bűn meg van torolva. A társadalom nyugodt lehet.

Egy régi becsületes család sarja egy szenvedélyes örült pillanatban nem bír ellentállani a bűvös csábnak. Oh mily szegény! . . . Gyalázatot hozni az ősi névre! . . . Nem. Egy rokonnál megpillantja az aranyhaju angyal isten szép világát és a következő pillanatban az ártatlan teremtés halálbüntetését szenved a szülők bűneért.

S így tovább . . . Fűzzem-e tovább a véres fonalat? — Ezek mind tények, kétségbeejtő szomorú tények. Hány ezer meg ezer ártatlan teremtés pusztul el az országban csak azért, mert nincs gondoskodva arról, hogy ezen igazi nyomorultak valahol elhelyeztessenek.

Egy fiatal leány. Habos ruhában járt nagy szalmakalapjáról bolingatót a pipacs. Arczán a tavasznak ártatlan hamva égett, merengő szemét ábrándosan meresztette arra a nagy buzavirág csokorra, mely a kezében virult.

Ugy latszott, mintha távolról sem volna annak tudatában, hogy szép.

Pedig szép volt, mint Dalmyra, kinek babonás szépségét kelet költői örökítették meg kobzaikon.

Maga volt a kellem, a báj, — maga a kelet ragyogó költészete . . .

A vadászház felé tartott. A mint odaért, kinyílt a ház ajtaja, s egy csupasz képű, nyurga kamasz lépett ki belőle.

Valóságos iróniája a teremtésnek, melylyel önmagát gonyolta ki.

A fiu — mert hisz még az volt — mőhön kapott a csokor után, majd szenvedélylyel ölelte magához a leányt. Azután szerelmesen csókolgatta.

A leány türte, sőt egészen odatapadt az ifju mellére.

De hirtelen kisiklott a karjaiból és futni kezdett. Egyenesen a sűrűségnek tartott.

A fiu utána.

Ott az egyik bokor alatt azután le-

A bűn szülöttei bűnben veszszenek el! kiáltják a morálisták. De hát tehetnek-e ezen isten képeré alkotott teremtesek arról, hogy szülők bűnbe süllyedtek? Hiszen emberek ők is, miért legyenek ezek a nyomorultak halálra ítélve még mielőtt a véteknek csak fogalmával is birnának. Mit szól ehhez a humanitás! A huszadik század hajnalán, a rohamos haladás e korszakában nem szégyen-e az emberiségre, a társadalomra, hogy nem tud, nem akar utat, módot keresni, hogy ezeket a nyomorult teremteseket, ezeket a halálra ítéleteket megmentse. Menjünk csak külföldre, Német- vagy Franciaországra és szegényünkre fogjuk tapasztalni, hogy mennyire vagyunk mi hátrább a humanizmus gyakorlatában is. Ott minden nagyobb városban lelenczházak vannak felállítva, ahol ezeket a nyomorultakat befogadják és felnevelik. Az egész lelenczház abból áll, hogy néhány dajka egy helyi humanitáris egyesület ellenőrzése mellett az ilyen gyermekeket mesterségesen táplálják, míg később mesterségre, vagy tehetségök szerint más pályára adják őket. Az egyesület tagjait az igazi humanitás hozta össze és szívesen hozzák a nem nagy áldozatot az igaz könyörület oltárára. Csak nálunk Magyarországon pusztulnak el. Ha csak minden megyei székhelyen volna egy olyan lelenczház, melyhez az állam segélyét is ki lehetne eszközölni, hány gyermeket lehetne megmenteni, mennyi bünt lehetne elhárítani.

Vannak majdnem minden városban jótékony egyesületek, mint nő-, fehér és vörös kereszt- és sok más egyesület, melyeknek a humanizmus gyakorlása a missziója, miért nem tehetnék ezt az ügyet is felada-

tepedének. A leány arczán különös mosoly vonult végig, mely a korán érett gyermeket jellemzi. Szép arca szinte megnyult, hogy kiült rája lelke fanyarsága. Szeme lángolt, keble lázasan lihegett.

A nyurga fiu vállára hajtotta a fejét, s a leány csókolgatta szenvedélyesen.

— Tudod-e — suttogta — miért futottam ide veled?

— Miért? — kérdezte a fiu, miközben felszillogott a szeme.

— Nehogy féltékeny legyen reám az — apád!

A fiu elbámult s aztán, mint a ki nagyon szellemesnek találja a dolgot — nevetett.

Megrémültem.

Ez ártatlan báj alatt ifju lelkének máris mennyi romlottsága lappangott! . . .

Ekkor hirtelen ismeretlen vágy löpözött szívembe. Szerettem volna visszarántani a leányt az örvény széléről . . . Késő volt!

Tört szíve, mételyezett lelke zománczának már csak halvány reflexe ragyogott fel olykor-olykor rózsás baba arczán, mert érzélem világa immáron kihalt, lelke örökre elveszett.

tukká? Aránylag kis áldozattal minden nagyobb városban lehetne a humanizmusnak ilyen csarnokot emelni. Csak néhány vezér ember kellene, kik megindítsák a mozgalmat, jól tudjuk, működésüket siker koronázuá. Rajta hát, a humanizmus szent nevében!

Lövy Izidor.

Képes levelező-lapok.

Ismét elmúltak a szép karácsonyi ünnepek. Mindenki ujult erővel lát hivatása után.

Ama szerencsésnek, ki szorgalmas és engedelmes volt, a Jézuska legszebb ajándékaival kedveskedett, s bizonyára mind egyik halatelt szívvel még többet vár a jövőtől. Városunk szegény gyermekeiről is gazdagon gondoskodott az emberi kegyelet s valóban oly jól lettek mindannyian ellátva, hogy ez a kicsinyeket csak nagyobb szorgalomra serkentheti.

Az új év reggele bizonyára soknak kellemes meglepetést szerzett; de különösen azoknak, kik képes levelezőlapok gyűjtésével foglalkoznak, mert nagyon sokaknak gazdagították gyűjteményét, bár némelyeknek nem ép kellemes módon. Városunkban ugyanis különösen lábra kapott ama szenvedély, hogy illetlen képes levelezőlapokat küldenek szét minden elképzelhető torz alakokkal. Mely szenvedély különösen városunk „nagyreményű fiatalága”-nál valóban nevétséges módon érvényesül. Sőt még a felsőbb leányiskola növendékei között is akadnak, kik ezen izetlen tréfát örömet megengedik maguknak; épenséggel nem számolva a következőkkel; hogy ez által épen ama fiatalág ad példát a rosszra, a kiknek jó példával kellene előlárni.

Igaz! Épen a karácsonyi szütnapok sok rosszra adnak alkalmat. Egészen átadjuk magunkat a henylésnek s mindenféle rossz tréfát engedünk meg magunknak.

Hogy az ily aláírásnélküli izetlen képekkel ellátott levelező-lapok szétküldői ezzel lelkiszegénységükről tesznek tanúságot, arra ők bizonyosan nem gondolnak; — mert igazán képzett és művelt ember szeliden mondva ily „büntetendő izetlen-ség”-et sohasem fog magának megengedni.

Ezen dolgoknak pedig első sorban a postahivatal kell, hogy elejét vegye, már a fennálló ministeri rendelet értelmében is, — mellett hasonló levelezések egyszerűen papirkosárba valók.

Azután ily esztelen gyermekesiny sokszor kellemetlen következményeket is von maga után, mert többnyire alattomos áru-lás rejlik alatta.

A névtelen író csak alattomos rágal-mazó, — az alattomos rágalalmazó, rossz indulatu és gyáva, ki nem mer nyílt sisakkal a küzdterre lépni, hanem orvul támad, hogy féltett „Én”-jét megvédjé.

Ezért nem tanácsos nagyon megnyomni tollunkat, mert ezzel megtagadjuk művelt voltunkat s rossz példát adunk a magasabb kiképzés után törekvő fiatalágnak.

— o. — a.

UJDONSÁGOK.

Kinevezések. A pénzügyminiszter Kutka Gábor pénzügyi segédtitkár a zalaegerszegi pénzügyigazgatósághoz pénzügyi titkárra nevezte ki. — A vallás- és közoktatásügyi miniszter Török Tamás majdani tanítót r. tanítóvá kinevezte s ugyanehhez az iskolához Stefnovitsné

Klutovszky Gizella kiskun-dorozsmai tanitónőt helyezte át.

A bogsáni mandátum. Mint hiteles forrásból értesülünk, Bogsánbányán a szabadelvű párt egyhangulag dr. Avramescu megyei főjegyzőt kiáltotta ki képviselőjelöltül, ki egyuttal a kormány jelöltje. A szabadelvűpárt egy része azonban a dus gazdag Blaschuthy Sándor ottani ügyvédet kívánja képviselővé megválasztani. Harmadik kombinációról is van szó. Nevezetesen, hogy a két szabadelvű jelöltön kívül egy fehértemplomi ügyvéd, nemzetiségi programmal próbál szerencsét.

A közigazgatási bíróság legújabb döntvényei. A m. kir. államvasutak igazgatóságához menetjegy váltására jogosító igazolványért az igényjogosultak részéről benyújtott kérvény bélyegmentes. Egynél több jog bejegyzésére, illetőleg törlésére irányuló telekkönyvi beadványt bélyegilletékének meghatározásánál, mily érték veendő alapul.

Tánczvizgalom. A lugosi magyar dalárda f. hó 21-én a casinó összes termeiben hangversennyel összekötött tánczestélyt rendez. A műsor igen változatos lesz. A teljes programról jövő számunkban fogunk beszámolni.

Hymen. Pommersheim Ernő honvéd-hadbiztos és Kelety Sarolta, Kelety Janos Temesvármegyei úrnök leánya, vasárnap délelőtt 10 órakor esküdtek örök hűséget a kegyesrendi templomban. — Pepa Szilárd karánsebesi kir. erdősz. eljegyezte Temesvártól Kosariu Angyalkát, Kosariu Miklós vármegyei árvaszéki úrnök leányát.

Elmaradt bál. Mint értesülünk az izraelita nőegylet által e hó 21-re tervezett bál e farsangról teljesen elmarad.

Életmentő özölöpmunkások. Rémes jelenetek voltak tanui a napokban azok, kiket utjuk épen a Temes hidján vitt keresztül. Rendőrségünk negligentiájának tulajdoníthatjuk főleg, hogy a gyermekek a Temesen a halfogó lyukak mellett is csuszkálnak. A mult héten volt erős fagy következtében a halfogó lyukak is behártyásodtak s a jég színéről egyáltalán nem lehetett megállapítani, hogy hol vannak azok. Így történt, hogy egy gondatlanul csuszkáló gyermek alatt egy ily halfogólyuk gyenge jege beszakadt s a gyermek bele esett. A közelben levő Karl féle fürdő ruhatáros nője azt gondolva, hogy az ő gyermekét érte a szerencsétlenség sietett megmentésére, de ő is a halfogólyuk áldozatává lett. Látva ezt Karl Márton özölöpperő munkásai, munka adójuk utasításait követve karókkal siettek a szerencsétlenek megmentésére és sikerült is nekik az asszonyt a gyermekkel együtt megmenteniök. Komoly baja egyiknek sem esett. Valóban helyén való dolog volna, ha a rendőrség intézkedne, hogy a Temesen ütött halfogó lyukak, különösen a város közepén megjelölve legyenek. Közönségünk pedig méltán kívánhatja, hogy a Temes partján a fagy idején mindig czirkáljon rendőr, kinek kötelessége legyen arra ügyelni, hogy a gyermekek mély víz felett ne csuszkáljanak; esetleges szerencsétlenségnek el-jét veendő.

Erzsébet-lobogó. Az erdélyi Kárpát-Egyesület dicsőült Erzsébet királynénk emlékére mint értesülünk, a régi Mária-lobogók mintájára Erzsébet lobogót készít. A költségekhez való hozzájárulásra lelkes felhívásban Magyarország asszonyait kérte fel. A lobogó felavatása a Mátyás-szobor leleplezése alkalmával ez évben lesz Kolozsvárt. Zászlóanyának Augusztá kir. herczegasszonyt kérte fel az egyestület, ki

remélhetőleg személyesen fogja az első Erzsébet-lobogót felavatni.

A fehértemplomi férfi-dalegylet régi szokásához hűen — mint levezünk írja — decz. 31-én tánczcsal egybekötött dalestélyt rendezett és így kedélyesen mulatva ment át az új esztendőbe. Az estély ugy szellemileg, mint anyagilag igen jól sikerült. Mert habár a tisztai kaszinóban is Szylveszter-estélyt tartottak és sok családnál multság volt, a „Burg“ nagyterme szintén megtelt és az egylet bevétele 150 frtra rug. Meggyőződésünk az, hogy ez egylet jó uton halad, melyen mindig több meg több sikert fog elérni.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

Színházi hét.

Emil Jónás „Három csőrü kacsá“-ja csütörtökön majdnem üres ház előtt került színre.

Az előadás különben is gyengén sikerült. Bándy Róza, Takács Mar., Delli s Radványi mindamellett kielégítően adták szerepüket. Boda tenorista ez este azonban, nemcsak hangját, de fejét is otthon felejtette.

Másnap annál jobban sikerült Szigligethy népszínműve: A cigány. Bokody „Zsiga cigányt“ igazi zseniálással kreálta. Méltó partnere volt Bokodyné „Rózi“ szerepében. Kár, hogy legalább tíz évvel nem fiatalabb!

Farkas és Radványi kitünően játszottak, a mint a többiek is dicséretre méltóan álltak meg helyüket.

„Talmi herczegnő“ bár harmadszor került már szombaton ez évadban színre, a szép számu közönség annak daczára szinte tüntetőleg fogadta az előadást.

Bándy Rózsika ez estve oly kitünően kreálta szerepét, hogy előadásáért méltán illette meg ama lelkes ováció, melylyel a közönség fogadta.

Az est improzans sikeréhez persze a többi szereplő precíz összjátéka is nagyban hozzájárult.

Vasárnap Szigligethy „Nagyapó és a vig diákok“ című népszínműve került előadásra. A színház zsufolásig megtelt. Az előadás fényesen sikerült, a személyzet jó kedvvel játszott. A közönség pedig minden felvonás után tapsal hívta a szereplőket a lámpák elé.

Igy Bándy Rozának és különösen Reviczky Etelkának jutott ki bőven a tapsból kellemes játékukért. Bokody teljesen lekötötte a közönség figyelmét.

Radványi, Szebeni jó diák alakok voltak s folytonos nevetésben tartották a közönséget, a melyben különben nagy része volt Farkas és Delli nek is.

Vágó teljesen beletalálta magát Bojti szerepébe, szép haladást tanusítva, melyért dicsőre elismerésünk őt méltán megilleti.

Ivánffy „Lengyel zsidó“-ja hétfőn meglehetősen üres ház előtt került színre, pedig a kitünő előadás megérdemelte volna, hogy minél többen nézzék végig a „Lengyel zsidó“.

Bokody remekül játszotta „Mathis“-t. Őszinten megvallva, nem győzzük eléggé csodálkozni ama művészi talentumot, mely benne mint jellem-színészen nyilvánul.

Takács Mariska és Farkas jól játszottak, valamint Szebeni s Szilágyi is.

Tegnap Tukorai Loránd, Thália egyik lelkes bajnokának jutalomjátékául Géczy kitünő népszínműve: „Az ördög mátkája“ adatott elő.

Felelős szerkesztő: Pálfi Zoltán.

Lugos rend. tan. város polgármesterétől.

13726. szám 1898.

Hirdetmény.

Az esküdt-bíróságról szóló 1897. évi XXXIII. t.-cz. 9. §-a értelmében felhívtnak az esküdt képes lugosi lakosok, miszerint az összeírásba való felvétel céljából f. évi január hó 16, 20, 23, 25 és 27-ik napján mindenkor d. u. 3—6 óra közt Mayer Ernő városi tanácsos irodájában jelentkezzenek.

Lugoson, 1899. évi január hó 7-én.

Marsovszky s. k.,
polgármester.

8978. szám. — 1898. tkvi.

Árverési feltételek.

1. A lugosi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság árverés alá bocsátja a lugosi kir. törvényszék telekkönyvi hatósága területéhez tartozó s a rakittai 165. számú tjkvben A. I. 1 és 2 sorszám alatt Muntyán Anna és Povian Damaszkín tulajdonául felvett 256. hrsz. 156. összir. sz. házat és beltelket, valamint 377. hrsz. pótkertet a Muntyán Mária javára C sorsz. alatt bekebelezett özvegyi haszonélvezeti joggal mint teherrel együtt az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §-a a) és d) pontja alapján.

2. Az ingatlanok s azok kikialtási árát következőleg részletezi: 1. sorszam 256. hrsz. 156. sz. ház beltelekkel 1200 □ól 182 frt kikialtási árban, 2. sorsz. 377. hrsz. pótkert 1 hold 68 frt kikialtási árban, összesen 250 frt.

3. Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénzül az ingatlanok kikialtási árának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az annak előzetes birói letétbe helyezését tanusító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

4. A legtöbbet ígérőnek bánatpénze visszatartatik, a többi árverelőnek visszaadatik.

5. Vevő köteles a vételár 1/3-ad részét az árverés napjától számítandó 30 nap alatt, a második 1/3 részét ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, a harmadik 1/3 részét ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt és az árverés napjától járó 5% kamataival együtt a lugosi kir. adó- mint birói letétpénztárnál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

6. Ha az elárverezendő ingatlanokat végrehajtató vásárolná meg, a mennyiben követelése soroltatnék, a vételárnak csupán követelésének kifizetésre került részét meghaladó összegben köteles letenni.

7. Az eladott ingatlanokat terhelő s az árverés napját követőleg esedékes adók és illetékek vevő által viselendők.

8. Vevő köteles az épületet a birtokba léphetés napjától tűzkár ellen biztosítani s a biztosítási bárcazt e naptól számítandó 15 nap alatt a telekkönyvi hatóságnál bemutatni.

9. Vevőnek az árverés teljes, tehát utóajánlattal sem megtámadható, jogerőre emelkedése után vételi bizonyítvány adatik ki, melynek alapján az általa megvásárolt ingatlan birtokba veheti, a tulajdonjog bekebelezése javára azonban csak a teljes vételár s esetleges kamatainak lefizetése után fog hivatalból elrendeltetni.

10. Ha vevő a feltételeknek a kitűzött időben nem tesz eleget, bánatpénzének elvesztése mellett ellene bármelyik érdekelt fél kérelmére az 1881. évi LX. t.-cz. 185. §-ban megállapított következményekkel új árverés fog elrendeltetni.

Lugos, 1898. évi október hó 8-án.

Bagyik, kir. tszéki bíró.

8978. szám. tkvi. 1898.

Árverési hirdetés.

A lugosi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Milykovits Szvetozár lugosi lakos végrehajtónak, Muntyan Anna rakittai lakos végrehajtást szenvedő elleni 65 frt tőke, ennek az 1897. évi augusztus hó 24-től számítandó 8% kamatai, 20 frt 87 kr. per- és végrehajtási költségek követelése és ezennel 7 frtban megállapított árverési kérés, valamint még felmerülendő költségek behajtása végett, továbbá az ezennel csatlakoztatott Fagetana takaré- és hitelintézet részvénytársaság facseti özégnek 70 frt és jár. végett is a lugosi kir. törvényszék mint tkvi hatóság területéhez tartozó s a rakittai 165. számú tjkvben A. I. és 2. sorsz. a. Muntyán Anna és Povian Damaszkín tulajdonánál fölvetett 256. hrsz. 156. összir. sz. házat és beltelket valamint 377. hrsz. pótkertet a Muntyán Mária javára C. I. sorsz. alatt bekebelezett özegeti haszonélvezeti joggal mint teherrel együtt az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §-a a) és d) pontja alapján egészben az egyidejűleg kibocsájtott árverési feltételekben részletezett összesen 250 frt kikiáltási árban az 1899. évi márczius hó 2-ik napjának, délelőtti 10 órákor Rakittán a község házában megtartandó nyilvános árverésen szükség esetén a kikiáltási áron alul is el fogja adatni.

Árverelni kívánok tartoznak bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezhez letenni avagy az annak előzetes bírói letétbe helyezését tanúsító szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Vevő köteles a vételár 1/3-ad részét az árverés napjától számítandó 30 nap, a második 1/3-ad részét ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt és a harmadik 1/3-ad részét az árverés napjától számítandó 90 nap alatt és az árverés napjától járó 5% kamataival szabályszerű letéti kérvény mellett a lugosi kir. adóhivatal mint bírói letétpénztárhoz befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

A megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt a telekkönyvi hatóság-nál, ugyszintér: Rakitta község előjáróságánál vagy a bírói kiküldöttnél megtekintethetők.

Az elrendelt árverést a rakittai 165. sz. tjkv. C lapján feljegyezni rendeli.

A kir. trvszék mint telekkvi hatóság Lugoson, 1898. évi október hó 8-án.

Bagyik, kir. trvszéki bíró.

Pék-üzlet-megnyitás.

Van szerenosem a tisztelt közönség b. tudomására adni, hogy 1898. évi december 30-án Petza-féle házban (Strasser kávéháza mellett) egy

peküzletet

nyitottam.

Mint hogy nagyvárosias stýlben berendezett üzletem szép és igen izletes sütemények előállítására képesít és mert naponként 2-szer friss sütemény áll rendelkezésre, bátran kérem a tisztelt közönség partfogását.

Kenyérsütés naponként kétszer, még pedig d. e 9 órákor és délben 12 órákor.

Tisztelettel

Mihucz Kornél.

1. sz. vgh. 1899.

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a facseti kir. járásbíró-

ság 1898. évi V. I. 178/3 számú végzése következtében Dr. Popovits János ügyvéd által képviselt „Fagetana“ takarékpénztár javára, Petrovitin Porfir és társai ellen 300 frt s jár. erejéig 1898. évi május hó 26-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 540 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: ökrök, lovak, kocsik, borjú, faépületek nyilvános árverésen el-adatnak.

Mely árverésnek a facseti kir. járásbíró-ság 1898. évi V. I. 178/3 számú végzése folytán 300 frt — kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi január hó 8-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 54 frt 30 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Furdia községben a község házában leendő eszközölésére 1899. vi január hó 26-ik napjának, délelőtti 11 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Facseton, 1898. évi január 5-én.

Weinzierl Márk kir. bir. vgh.

Amerikai zsebórák

nikelezve, a melynek színtartóságaért kezeség vállalatik. Az óraszerkezet pontosabb és jobb, mint a legdrágább zsebóráé.

Ára darabonként 3 frt, a míg a készlet tart. Ehhez szükségeltető láncz 60 krért.

Önműködő borotva

valódi solingeni penge, számos kiállításon kiténtetve. Gyakorlat nem szükséges; tiszta és kényelmes munka, a melynél a megvágás lehetetlen és a melylyel a bőrbetegségek elkerülése mellett, pénzt és időt takarítunk.

30-24

Darabja 3 forint.

A penge ***csillagos aczél, a többi alkaltrész alpaccából készült.

A penge külön 1 frtért kapható

Pollák Sándor főbizományosnál, Budapesten, V. Kálmán-utca 17. sz. alatt.

A ki egyszerre 5 darabot vesz, 1 darabot ingyen kap

Az ezredéves orsz. kiállítás jury-tanácsának legnagyobb kitüntetése a **millenniumi nagy érem.**

1885-iki orsz. kiállítás legnagyobb kitüntetése: a **nagy díszoklevél.**

1873-iki vilákiállítás legnagyobb kitüntetése: a **legfelsőbb elismerés.**

Ráth Mór

KÖNYVKIADÓHIVATALA ÉS KÖNYVKERESKEDÉSE
Budapest, Gizella-tér (a Haas-palotában).

A Középiskolai Tanáregyesület jubileumi és számos más kiállításnak legnagyobb kitüntetése. Számos, általa támogatott vagy alapított közművelődési, könyvtári egyll. tiszteletb. tagja stb.

Szerencsénk van a t. casinókat, olvasó és közművelődési egyleteket úgy irodalom-barátokat figyelemzetni, hogy kiadásaink egy része, míg az erre szánt csekély készlet tart

40%, 50% árendeménnyel

2-2

kapható. Különösen figyelembe ajánljuk az Országgyűlési Törvények és az Igazságügyre vonatkozó rendeletek országos népszerűségnek örvendő gyűjteményeit nagy árendeménnyel. A leszállított aru művek jegyzéke, úgy kiadásaink jegyzéke komoly reflectansoknak rendelkezésére áll.

Ujabb kiadásaink közül ajánljuk az immár teljesen megjelent irodalmunkban páratlan díszművet:

Arany János Balladait Zichy Mihály rajzaival,

fényes díszkötésekben, melynek képes prospectusával szívesen szolgálunk, úgy a többi remekírók műveit számos fényes dísz- v. igen jutányos kiadásokban. Francia, angol, német művek a leggyorsabban és legjutányosabban szállíttatnak.

Traunfellner Károly könyvnyomdája Lugoson.

Több mint 40 éven át közbizalom-ban részesülő könyvkereskedésünk, az Országos Központi Könyvtárak, több száz iskolai, közművelődési és Casinói, olvasó egyleti könyvtár, a polit. és tud. élet legtöbb kitüntetésének stb. szállítója, ezennel is főszelvények fogja tekinteni az általánosan nyilvánuló népszerűséget fentartani és mindennemű és minden nyelvű irodalmi megbízásokat a legnagyobb figyelemmel és lehető legjutányosabban eszközölni.

Az Antiquariások által hirdett minden művet legalább is azon áron, gyakran jutányosabban szállítjuk új példányokban, mint a mely az ő catalogusaikban előfordul. Be van bizonyítva, hogy a másodkézből vett ócska könyvek a leghatásosabb terjesztői a ragályoknak.